

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

“Τα προϊόντα της ανθρώπινης δραστηριότητας που είναι απαραίτητα για την επιβίωση έχουν τη μορφή πωλήσιμων αγαθών: είναι διαθέσιμα μόνο για να ανταλλαχτούν με χρήμα. Και το χρήμα είναι διαθέσιμο μόνο για να ανταλλαχτεί με εμπορεύματα. Αν ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων δεχτεί τη νομιμότητα αυτή, αν δεχτεί τον κανόνα ότι τα εμπορεύματα αποτελούν μια προϋπόθεση του χρήματος και ότι το χρήμα αποτελεί μια προϋπόθεση της επιβίωσης, τότε βρίσκεται παγιδευμένος σε ένα φαύλο κύκλο. Αφού δεν έχουν εμπορεύματα, η μόνη τους διέξοδος απ’ αυτό τον κύκλο είναι να δουν τον εαυτό τους, ή μέρος του εαυτού τους, σαν εμπορεύματα.

Φ. Πέρλμαν, Η αναπαραγωγή της καθημερινής ζωής

“Οι Ούγγροι εργάτες αποδείξαν με τις πράξεις τους ότι η διαφορά μεταξύ των εργατών και του «εργατικού κράτους», είναι η διαφορά μεταξύ ζωής και θανάτου. Και ότι θα προτιμούσαν να πεθάνουν πολεμώντας το «εργατικό κράτος» παρά να ζούνε ως εργάτες κάτω από το εργατικό κράτος”.

Κ. Καστοριάδης, Ουγγρική Επανάσταση 1956

Αθήνα, 10 Ιούνη 1986

Ν° 1

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, μετά το δοκιμαστικό τεύχος Ν° 0 που βγάλαμε πριν από μια εβδομάδα, συνεχίζουμε την προσπάθειά μας να βρισκόμαστε μαζί σου μέσα από τον **Αναρχικό**. Το δελτίο που κρατάς στα χέρια σου είναι γραμμένο από αναρχικούς, αλλά δεν απευθύνεται μόνο σε αναρχικούς. Απευθύνεται σε κάθε πολίτη αυτής της χώρας, ανεξάρτητα από την ιδεολογία και την πολιτική του τοποθέτηση. Τούτο το δελτίο είναι αποτέλεσμα της θέλησής μας να σπάσουμε την αποπληροφόρηση και το μύθο που έντεχνα καλλιεργεί η εξουσία για μας, στην προσπάθειά της να αποκόψει την επικοινωνία μας μ’ εσένα.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, είναι γεγονός ότι καθημερινά παίζεται σε βάρος σου ένα παιχνίδι αποπληροφόρησης που κατευθύνεται από τα κρατιστικά μέσα πληροφόρησης και προπαγάνδας: τις εφημερίδες, την τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Με περίσσεια τέχνη, σου κρύβουν όλα τα σημαντικά που συμβαίνουν γύρω σου και σου σερβίρουν πράγματα ανούσια για σπουδαία. Βομβαρδίζουν το μυαλό σου με άχρηστες εικόνες-ειδήσεις, φαμφαρονισμούς των αφεντικών, ανατριχιαστικά εγκλήματα και ατυχήματα, ενώ την ίδια στιγμή περνούν στα «φιλιά» τις αλλαγές που κάνουν σε βάρος σου, διαστρεβλώνουν τους αγώνες των εξεγερμένων, αποσιωπούν έντεχνα καθετί που κάνεις για να αυτοδιευθύνεις τη ζωή σου.

Πόσες και πόσες φορές δε γέμισαν τις πρώτες σελίδες των εφημερίδων με ατυχήματα, σεισμούς, καταστροφές, πράγματα που συμβαίνουν πάντα και δεν μπορεί κανείς να τα ελέγξει; Πόσες και πόσες φορές δεν μπήκαν, κάπου χωμένα σε μισή στήλη, απολύτως εργαζομένων, διωγμοί διαδηλωτών, αστυνομικοί που πουλούσαν ναρκωτικά, επώνυμοι πολίτες που παρνομούσαν, φόνου μικροκλεφτών που γίνονται από κείνους που «προστατεύουν» τον πολίτη με το όπλο στο χέρι, εν ονόματι πάντα του κράτους και της έννομης τάξης; Πόσες και πόσες

φορές δεν ξεπεράστηκαν ανώδυνα τα αντεργατικά μέτρα και οι λαϊκές κινητοποιήσεις μπρος στην απειλή ενός πολέμου; Μήπως τώρα τελευταία δεν ξέχασες τον κίνδυνο από ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα μπρος στις απειλές της τουρκικής χούφτας;

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, το κράτος κερδίζει όταν δε γνωρίζεις την αλήθεια. Κερδίζει όταν συκοφαντεί εκείνους που αμφισβητούν την εξουσία του. Κερδίζει όταν κάνει το σπουδαίο ασήμαντο και το ασήμαντο σημαντικό. Και έχει τεράστια δύναμη στα χέρια του όταν ελέγχει τα μέσα ενημέρωσης. Γι’ αυτό και θεσπίζει νόμους που απαγορεύουν την ύπαρξη ερασιτεχνικών σταθμών, γι’ αυτό και κυνηγάει εκείνους που μέσα από τον ίδιο τον τρόπο ζωής τους και με κάθε μέσο αποκαλύπτουν στο λαό το οργανωμένο ψέμα του.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, μην πιστεύεις αυτά που σου σερβίρουν. Αρνήσου να περάσεις την ώρα σου μετά το μεσημεριανό φαγητό, διασκεδάζοντας με δυστυχήματα και φόνους. Ψάξε στα «φιλιά» να βρεις τα σημαντικά, αυτά που επιδρούν στη ζωή σου και την κάνουν κάθε μέρα και χειρότερη. Μην αποδέχεσαι τη λογική των εφημερίδων που σου προβάλλουν φόνους και βιασμούς για να πουλήσουν φύλλα. Διάβασε και τα αναρχικά έντυπα, γιατί εκεί θα δεις να ξεγυμνώνονται μπροστά σου όλα τα «σπουδαία» που κάνουν για σένα το κράτος και τα αφεντικά, γιατί εκεί θα ανακαλύψεις σημαντικές ειδήσεις που σου έχουν κρύψει.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, έλα σε επαφή μαζί μας μέσα από τα αναρχικά βιβλιοπωλεία και περιοδικά (με την ένδειξη για τον «Αναρχικό») και τα στέκια της πόλης σου, και στείλε μας τις ιδέες σου, τις αντιρρήσεις σου, την καταγγελία σου, τη συνδρομή σου, για να αποκτήσουμε μια επαφή πιο προσωπική και πιο ανθρώπινη.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΜΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΠΛΗΘΕΥΕΤΑΙ

Κι αυτός που γίνεται άρχοντας μιας πολιτείας συνθησισμένης να ζει ελεύθερα και δεν την καταστρέφει, πρέπει να περιμένει να καταστραφεί απ’ αυτή, γιατί εκείνη έχει πάντα για καταφύγιο στα ξεσχημάτα της το όνομα της ελευθερίας και τις παλιές της συνήθειες που, όσος χρόνος κι αν περάσει, όσα καλά κι αν της κάνουν, δεν θα τις ξεχάσει ποτέ.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΛΙ

Η ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ, μέσα στα τόσα και τόσα που έχει κάνει, έκανε και ένα καλό. Πρώτα απ’ όλα, την ευχαριστούμε εκ βαθών και δεύτερο, εξηγουμάστε: Πάντα οι αναρχικοί έλεγαν ότι οι οποιοσδήποτε κυβερνήσεις το μόνο που κάνουν είναι να εκυποχρονίζουν και να ισχυροποιούν το κράτος. Από τις πρώτες μέρες του ‘81 λέγαμε ότι αυτό που επιδίωκε η σοσιαλδημοκρατία του ΠΑΣΟΚ, είναι η δημιουργία ενός ισχυρού αστυνομικού κράτους προνόσιας, τύπου Δ. Γερμανίας. Φρόντισε όμως καλά και τρία πράγματα:

ΠΡΩΤΟ: την ολόπλευρη κρατική παρέμβαση σε όλα τα επιμέρους κινήματά — στο εργατικό, το φοιτητικό κ.λπ. — με σκοπό βέβαια τον έλεγχό τους (βλ. ΓΣΕΕ).

ΔΕΥΤΕΡΟ: δημιούργησε μια μεγάλη απάτη με το ζήτημα των λαϊκών συνελύσεων και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Έδωσε δηλαδή την ψευδαίσθηση στο λαό ότι συμμετέχει ο ίδιος στη λύση των προβλημάτων του. Εδώ, μπορείς να δεις πολύ καθαρά την απάτη αυτή, παίρνοντας για παράδειγμα την υπόθεση του Ζωγράφου. Ενώ οι ενεργοί πολίτες του Δήμου δεν ήθελαν την καταστροφή του πάρκου τους και τη δημιουργία λεωφόρου, το ΠΑΣΟΚ, γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια τις αποφάσεις των λαϊκών συνελεύσεων, τις συνοικιακές επιτροπές και, τελικά, την ίδια την έννοια της τοπικής αυτοδιοίκησης, κατέβασε τα ΜΑΤ και τα ΜΕΑ, ξυλοκοπέι, συλλαμβάνει και σέρνει σε δικές κατοίκους της περιοχής. Εδώ, μόνον ο πάσχων από πολιτικό στραβισμό δεν μπορεί να δει αυτό που λέμε εμείς: Γιατί, αν εσύ συμμετοχής του κόσμου στα προβλήματά του. Γι’ αυτό, αν εσύ ενδιαφέρεσαι για την καθημερινή ζωή σου, όπως έκαναν οι δημότες του Ζωγράφου, τότε σίγουρα θα δεις το αληθινό πρόσωπό του κράτους: αυταρχισμός, αστυνομοκρατία, τρομοκρατία, χαφιεδισμός. Πού λειτούργησε τελικά η έννοια της λαϊκής συμμετοχής; Μήπως λειτούργησε κάτω από τα γκλόμπες και τις δίκες;

ΤΡΙΤΟ: το ΠΑΣΟΚ, μέσα από τις υποθέσεις Εξάρχεια και Ζωγράφου, θέτει ορισμένα ζητήματα (αυτό άλλωστε είναι και το πιο επικίνδυνο). 1. Θέλει να επιβάλει τάξη νεκροταφείου σε όλες τις γειτονιές. Πράγμα που σημαίνει ομαδοποίηση και προβατοποίηση των ανθρώπων. Βαδίζουμε προς μια μορφή φασισμού — όχι βέβαια τύπου Χίτλερ ή Παπαδόπουλου, γιατί η κοινωνία έχει εξελιχτεί τόσο πολύ που δεν είναι εφαρμόσιμα εκείνα τα μοντέλα. Θέλει να πατάξει κάθε διαφορά στον τρόπο ζωής που μπορεί να φέρει τη μελλοντική αμφισβήτηση στον κόσμο. Θέλει την κάθε γειτονιά ήσυχη και νομοταγή. 2. Δημιουργεί μια απίσια εικόνα για τους ανθρώπους που δε θέλουν να ενσωματωθούν, βρίζοντας και συκοφαντώντας, λέγοντας χλιδαρές ψέματα και ανακρίβειες για τους αγώνες αυτών των ανθρώπων. Παράλληλα δημιουργεί και μια εικόνα του φιλήσυχου πολίτη-νοικοκύρη. Εκείνου δηλαδή που κοιτάζει να κάνει καλά τη δουλειά του, να ακούει στα αφεντικά του, να προσέχει τη γυναίκα και τα παιδιά του, επιζητώντας την ησυχία του. Πρότυπο νοικοκυριών πρώτα απ’ όλα οι διάφοροι τύποι των κλαδικών και φυσικά οι νέοι χαφιέδες, οι ΜΕΑΤζήδες. 3. Πολύ έξυπνα το ΠΑΣΟΚ εξάρει τη φαντασία του μέσου, καταπιεσμένου Έλληνα, δημιουργώντας

♦ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2 ♦

ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΣ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΧΡΟΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ολοφάνερα τα σημάδια της αστυνομικής βίας και των βασανιστηρίων στο σώμα του δεκατετράχρονου από το Βόλο (βλ. διπλανή φωτογραφία). Οι γιατροί νοσοκομείου, στο οποίο τον μετέφερε η μητέρα του, φρόντισαν ευτυχώς να βγάλουν αμέσως τα αποδεικτικά στοιχεία — φωτογραφίες. Κινήθηκε διαδικασία κατά παντός υπευθύνου.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΟ «ΣΥΝΤΑΓΜΑ»

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ποτέ δεν είχαμε εμπιστοσύνη στο λεγόμενο *Σύνταγμα* (όπως και τους *νόμους*) γιατί αντιληφθήκαμε ότι ο μόνος σκοπός που εξυπηρετεί ήταν, είναι και θα είναι, η **νομιμοποίηση της δημοκρατικής απάτης** και το άλλοθι των αφεντικών.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ κοιτάζουμε με αμφιβολία τις δυνατότητες που παρέχει το *Σύνταγμα* επειδή ξέρουμε ότι κάθε φορά που τα αφεντικά θέλουν, μπορούν να το καταστρατηγούν (είτε σε καθεστώς δημοκρατίας, είτε σε καθεστώς δικτατορίας), να το ανατρέπουν και να... κάνουν τη δουλειά τους.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ δεν επικαλούμαστε ποτέ τα *συνταγματικά* μας δικαιώματα, επειδή γνωρίζουμε ότι τέτοια δεν υπάρχουν, ή τουλάχιστον δεν έχουν ισχύ πάντα (κάτι που εξαρτάται μόνο από τις διαθέσεις της εξουσίας). Όσοι σας προτείνουν να διεκδικείτε τα *συνταγματικά* δικαιώματά σας, νομιμοποιούν την ύπαρξη του *Συντάγματος* και δικαιολογούν την απάτη του.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ απλά σας θυμίζουμε ότι: σύμφωνα με το *Σύνταγμα* των αφεντικών, το άρθρο 5, παράγραφος 3 αναφέρει «*η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστη, κανείς δεν καταδιώκεται, ούτε συλλαμβάνεται, ούτε φυλακίζεται, ούτε περιορίζεται με άλλο τρόπο,*

παρά μόνο όταν και όπως ο νόμος ορίζει» και το άρθρο 6, παράγραφος 1, αναφέρει «*κανείς δεν συλλαμβάνεται, ούτε φυλακίζεται χωρίς αιτιολογημένο δικαστικό ένταλμα, το οποίο πρέπει να επιδοθεί κατά τη στιγμή της σύλληψης ή προφυλάκισης*». Απέναντι σ' αυτές τις συνταγματικές ρυθμίσεις αντιπαραθέτουμε ότι, μέσα στο μήνα Μάη, τα μαντρόσκυλα των αφεντικών, με πρώτο τον Δροσογιάννη, πραγματοποίησαν πάνω από 300 προληπτικές, παράνομες και αντισυνταγματικές συλλήψεις. Θυμίζουμε ακόμη ότι υπάρχουν φυλακισμένοι σήμερα 13 άνθρωποι, όχι επειδή παραβίασαν ποινικούς νόμους, αλλά επειδή διαδήλωσαν τις αναρχικές ιδέες τους ή την αντιπυρηνική τους τοποθέτηση.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ρωτάμε κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο: για ποιο *Σύνταγμα* μας μιλάνε τα αφεντικά, οι κρατιστές και οι διανοούμενοι της εξουσίας; Και ακόμη περισσότερο, για ποια *συνταγματικά δικαιώματα* κόπτονται εκείνοι που σήμερα διεκδικούν τη διαχείριση της εξουσίας; Γι' αυτά τα δικαιώματα που, όταν εκείνοι αναλάβουν τη διαχείριση, θα τα γράψουν στα παλιά τους τα παπούτσια;

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ έχουμε μόνο μια πρόταση να κάνουμε. Αν θελήσετε ποτέ να διεκδικήσετε τα *συνταγματικά* σας δικαιώματα, κάντε το για να δημιουργείτε εσωτερικά γραφειοκρατικά προβλήματα στους κρατικούς μηχανισμούς που θα καλούνται να αυτοαναιρούν τις αυθαιρεσίες τους και θα... βραχυκυκλώνονται. Έχει κι αυτό την πλάκα του!

ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΟΣΞΕΑΤΕ;

(όταν οι κρατιστές παθαίνουν... κρίση ελικρίνειας)

«Τον τελευταίο καιρό, η αστυνομοκρατία γίνεται αποκάλυπτη. Το κέντρο της Αθήνας, όχι λίγες φορές, παρουσιάζει όψη κατεχόμενης πόλης από κρानοφόρους κατακτητές. Το πανεπιστημιακό άσυλο παραβιάζεται. Το ηλεκτρονικό φακέλωμα προχωρεί. Η απαίτηση των κατοίκων για μια νέα ποιότητα ζωής αντιμετωπίζεται με την κτηνωδία των γκλόμπς (π.χ. Ζωγράφου). Οι εργατικές κινητοποιήσεις σέρνονται από τα δικαστήρια στα μαύρα.»

(Απόσπασμα από φυλλάδιο της ΕΚΟΝ «Ρήγας Φεραίος»)

«Ως υπουργός, ο Α. Δροσογιάννης δεν πρόκειται να αφήσει ακάλυπτα τα όργανα όταν τα διατάσσει να δράσουν — και θα πρέπει να δρουν με αποφασιστικότητα, που εκείνος θα τους εμπνέει. Ο Αντώνης Δροσογιάννης δεν έχει απλώς την κάλυψη, αλλά και την εντολή του κ. Ανδρέα Παπανδρέου να ξεκαθαρίσει τα πράγματα.»

(Ανυπόγραφο «ρεπορτάζ» στο «ΒΗΜΑ», 18.5.1986)

«Η απόκρυψη για 23 μέρες του ατυχήματος στο πυρηνικό εργοστάσιο του Χαμ στη Δυτική Γερμανία, υπογραμμίζει γιατί οι πολίτες δεν μπορεί να εμπιστευτούν και την πυρηνική ενέργεια και τις κυβερνήσεις τους.»

(Σχόλιο στην «ΑΥΓΗ», 4.6.1986)

«Από το ατύχημα του Τσερνομπίλ δεν θα υπάρξει πωγύρισμα. Αυτό πρέπει να αρχίσουμε να το παίρνουμε απόφαση. Γιατί εν τέλει, το ζήτημα είναι στη βάση του οικονομικού.»

(Άρθρο του Χ. Κ. Μπουσμπουρέλη στο «ΒΗΜΑ», 18.5.1986)

«Δεν έκλεισε χρόνος που όλα τα κόμματα (το καθένα με τον τρόπο του) μιλούσαν για ακόμα καλύτερες μέρες. Και σήμερα μέσα στη γενική πια κατάρρευση, εξακολουθούν να συντηρούν ψευδαισθήσεις αισιόδοξων προοπτικών.»

(Άρθρο του Χ. Γιαννάρα στο «ΒΗΜΑ», 1.6.1986)

«Ποιος όμως εγγυάται ότι και αυτός ο εκλεγμένος εκπρόσωπος δεν θα είναι αύριο ένας από την αδρανή μάζα των απλών υπηκόων, τους οποίους μετρούν σαν "κουκιά" οι ηγέτες με τα μεγαλεπίβολα σχέδια των ποσοστών νίκης των παρατάξεων;»

(Άρθρο του Ν. Κιάου στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ», 5.6.1986)

«Πηγή της τρομοκρατίας είναι πάντα ο ισχυρός, ο κρατών, ο εξουσιαστής. Αυτός αδικεί και καταπιέζει τον αδύνατο και τον εξωθεί σε βίαιη αντίδραση... Οι αληθινοί τρομοκράτες δεν φορούν τραγιάσκα, ούτε κρατούν βόμβες μολότωφ. Φορούν ημίψηλο και φράκο και κρατούν στα χέρια τους πυρηνικά και χημικά όπλα... Ποιος είναι, λοιπόν, ο δράστης της πυρηνικής τρομοκρατίας, που απειλεί την ανθρωπότητα; Και ποιος μπορεί να εγγυηθεί ότι η πυρηνική κατατρομοκράτηση των λαών δε θα γεννήσει τη δευτερογενή τρομοκρατία, σαν αντίδραση των κάτω προς την αφροσύνη των άνω;... Αληθινοί τρομοκράτες είναι τα κατεστημένα των υπερδυνάμεων, που έχοντας καταβάλει το καλάνι της παγκόσμιας κυριαρχίας καταπατούν κάθε ηθική αξία, χρησιμοποιούν το έγκλημα ως μέσο για τους σκοπούς τους, κόπτονται δήθεν για την ειρήνη και εξοπλίζονται σαν αστακοί κι αν ο Θεός δε βάλει το χέρι του η παραφροσύνη τους θα μεταβάλει κάποτε τον πλανήτη σε στάχτη...»

(Αποσπάσματα από ομιλία του Ν. Ψαρουδάκη κατά τη συζήτηση για την τρομοκρατία στη Βουλή)

ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

• **Όταν παρακολουθείς τηλεόραση**, σκέψου για μια στιγμή πόσες ώρες σιωπής σου επιβάλλει αυτή η συνήθεια και ποιο είναι το πρακτικό όφελός σου. Σκέψου πόσες ώρες από τη ζωή σου (εργατώρες) εξαργύρωσες για να αποκτήσεις την τηλεόραση και αναλογίσου μήπως θα ήταν προτιμότερο μερικές από αυτές τις σιωπηλές στιγμές μπρος στη μικρή οθόνη να τις περνούσες συζητώντας με το σύντροφό σου, με τα παιδιά σου, με τους φίλους σου.

• **Όταν στριμώχνεσαι στη στάση του λεωφορείου**, σκέψου για μια στιγμή ότι εκεί, δίπλα σου, ποτέ δεν είδες να στριμώχνεται το αφεντικό σου, κάποιος υπουργός, ο δήμαρχος, κάποιος της «αντιπολίτευσης», κάποιος τέλος πάντων από την «εξουσία». Μήπως όλοι αυτοί που σου υπόσχονται μια καλύτερη ζωή, σε παραμυθιάζουν εξασφαλίζοντας έτσι μόνο τη δική τους καλύτερη ζωή, πάνω στην πλάτη σου; Κι αν είναι έτσι, τότε γιατί τους νομιμοποιείς με την ψήφο σου, γιατί μένεις απαθής, γιατί εξασφαλίζεις και για τα παιδιά σου την ίδια μιζέρια της «βλομεμένης» ζωής, γιατί δεν κατεβαίνεις στο δρόμο να διεκδικήσεις αυτά που σου ανήκουν και που το κράτος σου κλέβει;

• **Όταν βγαίνεις φορτωμένος «αγαθά» από το σούπερ μάρκετ της γειτονιάς σου**, σκέψου πόσα από αυτά που αγόρασες σου χρειάζονται πραγματικά. Σκέψου πόσα γραμμάρια συντηρητικών θα ρίξεις στο στομάχι σου, πόσα γραμμάρια χρωστικών υλών θα ταίσεις τα παιδιά σου, πόσα γραμμάρια διογκωτικών υλών και τονωτικών της γεύσης θα καταναλώσεις. Σου λένε ότι όσο πιο πολύ καταναλώνεις τόσο καλύτερα ζεις. Μήπως αυτό είναι ένα ακόμη ψέμα των αφεντικών; Μήπως η μεγάλη κατανάλωση «αγαθών» υποβαθμίζει την ποιότητά τους και κατά συνέπεια υποβαθμίζει και την ποιότητα της ζωής σου;

• **Λοιπόν, να κάποιες στιγμές της ζωής σου, σε αργή κίνηση:** Σου επιβάλλουν ψυχική και σωματική κούραση, μέσα από τις δημόσιες συγκοινωνίες. Σου επιβάλλουν την κατανάλωση πλαστικών και καρκινογόνων τροφών. Σου επιβάλλουν τη σιωπή μέσα στο ίδιο σου το σπίτι, πλασάροντας έντεχνα τον νεωτερισμό της τηλεόρασης. Αυτή είναι η καθημερινή πραγματικότητα που διαμεύει το μύθο της αναγκαιότητας των αφεντικών... Μην τον αφήνεις να περνάει έτσι.

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΠΑΛΗΘΕΥΕΤΑΙ

♦ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ Σελ. 1

εικόνες-φαντάσματα για το πού και πώς ζουν όσοι το αμφισβητούν και το μάχονται. Μιλάνε λοιπόν για ναρκωτικά, για βιασμούς, για Βαγκ κ.λπ. Εδώ βέβαια, η χυδαιότητα και το ψέμα βρίσκουν στο ΠΑΣΟΚ την πραγματική τους υπόσταση. Έτσι, ο μέσος Έλληνας, ο καταπιεσμένος νοικοκύρης, φαντάζεται τέρατα και σημεία, κλείνεται στο σπιτάκι του και μετατρέπεται σε πρόβατο και καλύτερο στυλοβάτη του συστήματος, γίνεται ο αρχινεκροθάρτης της ίδιας του της ζωής.

Να, λοιπόν, που το ΠΑΣΟΚ, πιστό στις... προφητείες και τις απόψεις μας, φροντίζει να δείχνει κάθε μέρα και πιο καθαρά την πραγματική εικόνα του κράτους και το ρόλο των κυβερνήσεων.

Λέτε να υπάρχουν αναρχικοί στην Κεντρική του Επιτροπή;

ΟΣΑ ΔΕΝ ΛΕΝΕ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

● **ΤΕΤΑΡΤΗ, 14.5.1986:** Αυτοκτόνησε ο Γιώργος Ζέρβας, 21 χρονών, που υπηρετούσε τη θητεία του στη Λέσβο. Ο Ζέρβας αυτοπυροβολήθηκε μπροστά στους συναδέλφους του. Στα ατομικά του είδη βρέθηκε ένα αντίτυπο της *Κόλασης* του Δάντη.

● Στο Έκδοχο, για την Εκδημοκρατισμό των Ενόπλων Δυνάμεων εξακολουθεί τις προσπάθειές της για τη μείωση της θητείας στους 18 μήνες. Επειδή οι περισσότερες αυτοκτονίες γίνονται κατά τους πρώτους μήνες της θητείας, θα τους υποδεικνύμε να ζητήσουν να καταργηθούν οι πρώτοι και όχι οι τελευταίοι μήνες της.

● **ΠΕΜΠΤΗ, 15.5.1986:** Τρίπολη, 11ο Σ.Π. Ανθυπολοκίας μιλάει σε φαντάρους για την αντιπυρηνική διαδήλωση της 13.5.86: «Όταν η αστυνομία δεν επαρκεί για να εξουδετερώσει τον εσωτερικό εχθρό, τότε καλείται ο στρατός να επέμβει. Να είστε έτοιμοι...»

● **ΠΕΜΠΤΗ, 22.5.1986:** Οι δυνάμεις του στρατηγού Τρομογιάννη κάνουν επίθεση στο κέντρο του Πειραιά. Τρεις νεαροί συλλαμβάνονται, μολοντί έχουν ταυτότητες, και οδηγούνται στο Δ' Αστυνομικό Τμήμα, στην Καστέλα. Εκεί οι αστυνομικοί τους υποκρέωνουν να γδούθουν εντελώς, ανοίγουν ένα μαγνητόφωνο στη διαπασών και ετοιμάζονται να τους δέρουν. Ευτυχώς, όμως, καταφθάνει ο αδελφός του ενός συλληφθέντος, που είχε στο μεταξύ ειδοποιηθεί, και ο διοικητής του τμήματος, φοβούμενος το σκάνδαλο, αφήνει τους τρεις συλληφθέντες ελεύθερους. Λεπτομέρεια: *Οι τρεις συλληφθέντες είχαν μαζί τους μια νάιλον τσάντα με προκηρύξεις ενάντια στην προφύλαξη των 13 αντιπυρηνικών διαδηλωτών.*

● **ΤΕΤΑΡΤΗ, 28.5.1986:** 1.30' το μεσημέρι. Συζήτηση στην πλατεία Εξαρχείων για την καταστολή. Πολύαριθμοι εκπρόσωποι του τύπου και ονόματα σαν του Γιώργου Βότση, του Στάθη Παναγιώλη, του Μανώλη Μηλιαράκη. Επανεμφάνιση του θλιβερού ηλικιωμένου «αγανακτισμένου» πολίτη, που την περασμένη εβδομάδα έβριζε τις φεμίνιστριες, κι άλλων ομοίων του. 2.30': Τα ονόματα φεύγουν και μένουν τα «γνωστά άτομα». Οι κρανοφόροι κυκλώνουν και πάλι την πλατεία. Το διάλειμμα τέλειωσε.

● **ΤΕΤΑΡΤΗ, 28.5.1986:** Δελτίο ειδήσεων των 6 στην ΕΡΤ. Ο εκφωνητής μάς λέει για τα 25 χρόνια της Διεθνούς Αμνηστίας και για τα βασανιστήρια που γίνονται σε πολλές χώρες. Βέβαια, τόσο ο εκφωνητής, όσο και η Διεθνής Αμνηστία δε λένε λέξη για το τι γίνεται στην Ασφάλεια Λαρίας.

● **ΠΕΜΠΤΗ, 29.5.1986:** Λαμία. Τέσσερις σπουδαστές της Παιδαγωγικής Ακαδημίας συλλαμβάνονται για «παράνομη αφοσκόληση» για τα πυρηνικά. Στο Αστυνομικό Τμήμα τους λένε ότι έπρεπε να ζητήσουν «άδεια από το Δήμο». Μ' αυτή την αφορμή,

κάτοικοι της Λαμίας μάς ρωτάνε αν η ΕΠΕΝ ζήτησε και πήρε άδεια για την άφισα με τη φάτσα του δικτάτορα. Τι να τους πούμε; Ας ρωτήσουν τους υπεύθυνους. Κι αν όχι, ας συμπαρασταθούν στους 4 που δικάζονται στη Λαμία, στις 12.6.86.

● **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30.5.1986:** Δυνάμεις των ΜΑΤ κλείνουν τους δρόμους που οδηγούν στην Αθήνα για να εμποδίσουν τους αγρότες, που διαμαρτύρονται για την καταστροφή της παραγωγής τους εξαιτίας του «ατυχήματος» τους Τσερνομπίλ, να συγκεντρωθούν στο Υπουργείο Γεωργίας. Τελικά, οι αγρότες φτάνουν στο Υπουργείο με τα πόδια και διαμαρτύρονται για την αστυνομοκρατία, φωνάζοντας: «Είμαστε αγρότες και όχι αναρχικοί!»

Συμφωνούμε. *Αν ήταν αναρχικοί, όχι μόνο Υπουργείο δε θα υπήρχε, αλλά ούτε και πυρηνικοί αντιδραστές στο Τσερνομπίλ.*

● **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30.5.1986:** Αρχίζει στο ΣΤ' Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας η δίκη των 15 ατόμων που κατηγορούνται για στάση και θρασύτητα επειδή στις 5.12.84 εκδήλωση τη συμπράτασή τους σε τέσσερις αντιφασίστες διαδηλωτές που είχαν πιαστεί την προηγούμενη μέρα έξω από το Κόραβελ όπου έμενε ο φασίστας Λεπέν. Οι μάρτυρες κατηγορίας, Γιάννης Κοκκινιάς και Νίκων Αρκαούδης (ο Δημήτρης Χοχτούλας, που έλεγε ότι τον χτύπησαν από πίσω με πέτρα, ήταν απών) δεν κατέθεσαν τίποτα ουσιαστικό σε βάρος των κατηγορουμένων. Οι μάρτυρες υπεράσπισης κατάγγειλαν την κυβέρνηση που υποθάλπει το φασισμό και χτυπάει τους αντιφασίστες, και είναι χαρακτηριστικό ότι τη στιγμή που τα ΜΑΤ έπαιναν και κακοποιούσαν όσους βρίσκονταν στα γραφεία της «Ρήξης», οι φασίστες της ΕΠΕΝ συγκεντρώνονταν στο Σπύριγγκ, έκαναν πορεία και επιτίθενταν ανενόχλητοι με ξύλα και μολόφ στη Φοιτητική Εστία. Μάταια ο πρόεδρος του δικαστηρίου προσπαθούσε να καταπνίξει τον πολιτικό χαρακτήρα της δίκης, κοκκινίζοντας κάθε φορά που άκουγε τις λέξεις «φασισμός», «φασίστες» κ.λπ., και απαγορεύοντας στους μάρτυρες κατηγορίας και υπεράσπισης να απαντούν στις ερωτήσεις των συνηγόρων.

Στη δίκη αποδείχτηκε περήτωνα ότι οι κατηγορούμενοι δικάζονταν επειδή ήταν αντιφασίστες αναρχικοί και αριστεριστές που δεν έσκυψαν το κεφάλι στις επιταγές της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο εισαγγελέας ζήτησε την αθώωση των κατηγορουμένων. Παρ' όλα αυτά, το Σάββατο, 31.5.86, το δικαστήριο καταδίκασε παμψηφεί έξι από τους δεκαπέντε κατηγορούμενους σε φυλάκιση 6 μηνών για «στάση» και «θρασύτητα κατά της αρχής». Οι καταδικασθέντες, Θεοφανία Παπαδοπούλου, Χάρης Σιμόπουλος, Παναγιής Ρασιάς, Μαριάνθη Καμπάκη, Πάυλος Αβούρης και Διονύσης Παπαρομπόλης, άσκησαν έφεση και αφέθηκαν ελεύθε-

ροι. ● Αναβλήθηκαν δύο δίκες αντιφασιστών διαδηλωτών που είχαν πιαστεί στις 5.12.84 στα γραφεία της «Ρήξης», η πρώτη για τις 6 και η δεύτερη για τις 28 Νοέμβρη 1986. Για την ίδια υπόθεση έχουν εκδοθεί άλλα 8 βουλευμάτα από τα οποία τα τρία είναι απαλλακτικά. Συνολικά είχαν συλληφθεί 126 άτομα.

● **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30.5.1986:** Η μάνα του προφυλακισμένου αναρχικού αντιπυρηνικού διαδηλωτή, Αντρέα Μπαρμπούτη, του πηγαίνει φαγητό στη φυλακή Ιωαννίνων όπου κρατείται. Οι φύλακες της λένε ότι απαγορεύεται να του πηγαίνει τρόφιμα... Μήπως ο κ. Κακλαμάνης, που επί χούφτας υπερασπιζόταν χωρίς λεφτά (!) τους αντιστασιακούς, θυμάται τι γινόταν τότε;

● **ΚΥΡΙΑΚΗ, 1.6.1986:** Ωρα 4 τα ξημερώματα. Εμπρησμός του τυπογραφείου Μοδάρτου, όπου τυπώνεται η πασοκική «Εξόρμηση». «Ζημιές πολλών εκατομμυρίων δραχμών» κατά την τηλεόραση. «Σοβαρό πλήγμα κατά της ελευθεροτυπίας» κατά το κκεσ. Για το φίλημα των αναρχικών, για την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, για τις κακοποιήσεις διαδηλωτών, για την εσωτερική λογοκρισία στην ΕΡΤ, στην ΑΥΓΗ και στο ΠΑΣΟΚ, ΟΥΤΕ ΛΕΞΗ!..

● **ΔΕΥΤΕΡΑ, 2.6.1986:** Ο συνταξιούχος αστυνομικός Δ. Ρουμπιές, 80 ετών, πυροβολεί 25χρονο αλλά αστοχεί. Ο εισαγγελέας αλλάζει την κατηγορία από «απόπειρα ανθρωποκτονίας» σε «απειλή».

● **ΔΕΥΤΕΡΑ, 2.6.1986:** Εννιά κάτοικοι του Δήμου Ζωγράφου κάθονται στο εδώλιο του αυτοφωτού τριμελούς πλημμελειοδικείου Αθήνας γιατί, στις 23.5.86, υπερασπίζοντο το δικαίωμά τους σε μια ανθρώπινη ζωή—δικαίωμα συνταγματικά κατοχυρωμένο—κατέλαβαν τη μπουλντόζα που είχε πάει να ξηλώσει το πάρκο και την παιδική χαρά για να μεταβάλει τη λεωφόρο Γ. Παπανδρέου από μονοδικό πνεύμα της περιοχής σε μια ακόμα Πατησίων. Το δικαστήριο αποφάσισε ότι οι κινητοποιήσεις των κατοίκων για τα δικαιώματά τους είναι παράνομες όταν υπάρχει «σύννομη» απόφαση των «αρμοδίων αρχών». Σε σχετική αναφορά του κατηγορουμένου Κλέαρχου Σμυρναίου στις αρχές της άμεσης δημοκρατίας, ο πρόεδρος είπε ότι η άμεση δημοκρατία δεν είναι «σύννομη». Με την απόφασή του, που βγήκε τα ξημερώματα της Τρίτης, το δικαστήριο κήρυξε ένοχο «διέγερσης των πολιτών σε απείθεια» και «αντίστασης» τον Κλέαρχο Σμυρναίο (γιατί αυτός κρατούσε τον τηλεβόα) και του επέβαλε ποινή 11 μηνών. Ο Κλέαρχος Σμυρναίος άσκησε έφεση και αφέθηκε ελεύθερος. Οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι αθωώθηκαν. Στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας αποκαλύφθηκαν, με βάση φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν σε εφημερίδες, τα ονόματα των αστυνομικών που κακοποίησαν άγρια τους Κλέαρχο Σμυρναίο, Γιώργο Γιουκάκη, Εύη Μιχαηλίδη κ.ά. Πρόκειται για τους αστυνομικούς των ΜΑΤ, Δημήτρη Καρκάλο, Θανάση Ράπη, Χρήστο Δημαρτίκα, και τον διοικητή του Μ' Αστυνομικού Τμήματος, Στέφανο Αθανασίου. Κατά τα επεισόδια της 23.5.86 στον Ζωγράφο είχε τραυματιστεί και μεταφερθεί στον Ευαγγελισμό ο Εύης Μιχαηλίδης για τον οποίο η δίκη έχει χωριστεί χωρίς να έχει ακόμα προσδιοριστεί η ημερομηνία διεξαγωγής της.

● **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 6.6.1986:** Θεσσαλονίκη. Μετά την απαγόρευση πορείας, αναρχικοί καταλαμβάνουν τη Βιομηχανική Σχολή. Αστυνομικοί επιτίθενται τα ξημερώματα, αλλά υποχωρούν. Η κατάληψη και η αντίσταση στην κρατική καταστολή συνεχίζονται.

● **ΤΡΙΤΗ, 4.6.1986:** Αθήνα. Εκδήλωση για τις νέες ταυτότητες και το ηλεκτρονικό φακέλωμα πραγματοποιήθηκε η Επιτροπή για τα Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα του Πολίτη, σε συνεργασία με το Εναλλακτικό Στέκι Πατησίων, στην Αγία Βαρβάρα Πατησίων.

Η Επιτροπή για τα Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα του Πολίτη διοργανώνει συγκέντρωση συζήτησης στο Αμφιθέατρο Μ.Α.Ν.Χ. του Πολυτεχνείου, την Πέμπτη, 12 Ιουνίου, ώρα 7, με θέμα την αντίσταση στο ηλεκτρονικό φακέλωμα και την κρατική καταστολή.

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ: Άλλα 20.000 άτομα απομακρύνθηκαν απ' τις περιοχές που εκκενώθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα στην Ουκρανία. ● Τους 26 έφτασαν οι νεκροί ανάμεσα σ' εκείνους που πλήγηκαν από ραδιενέργεια. ● 187 άτομα νοσηλεύονται ακόμα στα νοσοκομεία της Σοβιετικής Ένωσης. ● «Πρέπει να κάνουμε το κοινό να καταλάβει ότι ζούμε σε ένα ραδιενεργό κόσμο... Όλα είναι ραδιενεργά», δήλωσε ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της βρετανικής ΔΕΗ. ● Δεκάδες αγρότες απέκλεισαν με τα τρακτέρ τους ένα δρόμο που οδηγεί στο εργοστάσιο της ιδιωτικής εταιρείας «Γιουνάιτεντ Ελεκτρίσιτυ Γούορκς» στη Ρηνάια, στο οποίο έγινε μεγάλη διαρροή ραδιενέργειας. ● Συγκρούσεις μεταξύ αστυνομικών και αντιπυρηνικών διαδηλωτών έγιναν στις 3 Ιουνίου στη Γενεύη, γύρω από μια έκθεση που αφορά την «ειρηνική» χρήση της πυρηνικής ενέργειας. ● Στο μεταξύ, ο πρόεδρος του Δ.Σ. της βρετανικής ΔΕΗ έλεγε ότι πρέπει να καταβληθεί μεγαλύτερη προσπάθεια να πιαστεί η κοινή γνώμη ότι η πυρηνική ενέργεια ενέχει τους λιγότερους κινδύνους από οποιαδήποτε άλλη μορφή ενέργειας.

ΑΠΟΥΣΕΙΣ χίλιων εργαζομένων της «Πειραιϊκής-Πατραϊκής» ανακίνησε την Πέμπτη, 5 Ιουνίου, ο πρόεδρος της εταιρείας, Βαρβάκης. ● Άλλες δύομισιά χιλιάδες εργαζόμενοι είναι υποψήφιοι για απόλυση στη ΛΑΡΚΟ Λοκρίδας. ● 500 πρόκειται να απολυθούν στην Πάτρα, στη Χαρτοβιομηχανία του Λαδόπουλου. ● Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις εργαζομένων στη ΒΕΣΩ και στην «Κόκα-Κόλα», στην Πάτρα. Η διοίκηση της «Κ-Κ» απέλυσσε 6 συνδικαλιστές και ζήτησε την άρση της συνδικαλιστικής ασυλίας των υπόλοιπων μελών του ΔΣ του σωματείου των εργαζομένων.

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ συνεχίζει τις εκπομπές του ενάντια στην κρατική τρομοκρατία, στους 96,5 μεγακύκλους στα FM.

Η ΚΥΠ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ πραγματοποιούν αυτές τις μέρες ανεπίσημη, αλλά πολύ σημαντική για την εκπαίδευσή τους, άσκηση. Και ξέρετε πώς; Ελέγχοντας και μεταδίδοντας τα θέματα των Πανελλαδικών Εξετάσεων! Μαθητές, προσοχή! Οι χαφιέδες και οι στρατοκράτες είναι γύρω σας. Μην τους αφήσετε να σας τρομοκρατήσουν. Αντισταθείτε με το μοναδικό μέσο που διαθέτετε: ΑΝΤΙΡΑΨΗΤΕ!

ΑΝΑΡΧΙΚΑ ΕΝΤΥΠΑ που κυκλοφορούν αυτές τις μέρες είναι το περιοδικό *Αναρχός*, Ν° 4, και η εφημερίδα *Δοκιμή*. ● Κυκλοφόρησε επίσης μια πολύ σημαντική και ενδιαφέρουσα μπροσούρα πληροφοροφόρησης από την Επιτροπή για τα Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, που είναι αφιερωμένη στις νέες ταυτότητες και στο ηλεκτρονικό φακέλωμα.

● Σήμερα, 5 Μάη 1986, εορτάζεται η παγκόσμια ημέρα του περιβάλλοντος. Ουέ και αλλιμόνο του. (Με τον πρώινο καφέ σας, ΕΡΤ-1, 5.5.1986)

Ανακοίνωση της Αντιεξουσιαστικής Επιτροπής Αλληλεγγύης και Πληροφόρησης

ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΔΕΝ ΕΧΑΣΑΝ ΑΚΟΜΗ ΤΗΝ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ ΤΟΥΣ!

Η Αντιεξουσιαστική Επιτροπή καταγγέλλει την απαγόρευση της σημαντικής συγκέντρωσης αλληλεγγύης στους 13 φυλακισμένους αντιπυρηνικούς διαδηλωτές. Η αστυνομία επικαλείται την ευταξία και την αποτροπή ταραχών, παρόλο που η Επιτροπή έκανε σαφές ότι η συγκέντρωση θα ήταν αυτοπεριφρουρούμενη. Τη δυνατότητα της αυτοπεριφρούρησης η Επιτροπή την έχει αποδείξει με την οργάνωση της πορείας (26.11.85) μετά την αποτροπή δολοφονία του 15χρονου αναρχικού Μιχάλη Καλιτζά.

Η απαγόρευση της συγκέντρωσης δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο γεγονός. Το μενού της κρατικής κτηνωδίας περιλαμβάνει: συνεχείς απαγορεύσεις που φανερώνουν ότι το δικαίωμα του συναθροίζεσθαι ισχύει σήμερα μονάχα για τους πολιτικούς λακέδες του κεραλαίου, εκατοντάδες προληπτικές συλλήψεις, κακοποιήσεις στους δρόμους, βασανιστήρια μέσα στην Ασφάλεια, εισαγωγή της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης.

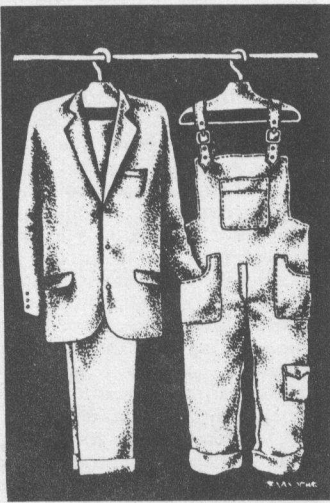
Η μάσκα έπεσε. Η συναδέλφωση πολιτική και αστυνομικού έπαυε να αποτελεί πλέον όνειρο αιθεροβόλων κρατιστών. Τα μαντρόσκυλα της εξουσίας δείχνουν τα δόντια τους. Ουδέποτε ο Γκαίμπελς κατηγορήσει τους εχθρούς του για δημόσιους βιασμούς οκτάχρονων αγοριών. Ο σοσιαλιστής υπουργός, κ. Δροσογιάννης, δε δίστασε. Όπως δε δίστασε να εντολοδοτήσει τα «άγνωστα» όργανά του να κακοποιήσουν, έξω από το σπίτι του, τον Ρολφ Πόλε.

Γίνετα πλέον φανερό ότι η εξόραση της κρατικής κτηνωδίας αποτελεί τμήμα του κρατικού σχεδίου που επιδιώκει να μας εβώθησει στην ενόπλη αναμέτρηση.

Η Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης και Πληροφόρησης κάνει έκκληση σε κάθε ελεύθερο άνθρωπο να αποτρέψει την επιτυχία του κρατικού σχεδίου που ανοίγει ένα λουτρό αίματος.

Αθήνα, 23.5.1986

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ, ΜΕΡΟΣ 1^ο

ελεεινοί σκλάβοι, για το δυνάμωμα του κυρίαρχου συστήματος και της μίζεριας του.

Τα τελευταία χρόνια, άγριες απεργίες* ολόένα συχνότερες και ολένα πιο αποφασιστικές συγκλόνισαν, χωρίς ακόμα να τον συντρίψουν, τον κοινό ζυγό της μπουρζουαζίας και των γραφειοκρατικών μηχανισμών. Αυτό το λανθάνον κίνημα εξέγερσης αποκάλυψε στη συνείδηση του προλεταριάτου την αυξανόμενη κυριαρχία που το εμπόρευμα ασκεί στην καθημερινή ζωή, στο σύνολο της ανθρώπινης συμπεριφοράς, στην ίδια τη φύση. Και, συγχρόνως, αποκάλυψε τη δύναμη του ίδιου του προλεταριάτου, έδειξε μέσα στον καθρέφτη της άρνησής του την ανεπανάρθωτη αδυναμία του εμπορευματοικού συστήματος και του Κράτους.

Μέσα στην άρνηση διαφαίνεται επίσης το πλησίωμα ενός τρόπου ζωής σε βίαιη αντίθεση με την επιβίωση, την κυριαρχούσα μίζερια στην οποία σήμερα ο καθένας έχει το μεριδίό του. Πρόκειται για αποσπασματικές και συχνά συγχυσμένες αντιδράσεις, γεννημένες από την αυθόρμητη επιθυμία να τελειώνουμε μια και καλή με την εργασία, τη θυσία, το θέμα, τον οικονομισμό, την ανία, τις πιέσεις, τους διαχωρισμούς. Όσο κι αν είναι όμως διασπαρμένες και απομονωμένες, τοποθετούν τις βάσεις μιας ριζικά νέας

κοινωνίας: της κοινωνίας της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης.

Η επαναστατική θεωρία της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης προσπάθησε να δώσει μεγαλύτερη συνοχή στο σύνολο των αντιδράσεων άρνησης. Αναπτύχθηκε, μέχρι που έφτασε σήμερα στο στάδιο όπου πρέπει να πάρει τη θέση της μέσα στο κίνημα που της έδωσε ζωή, το κίνημα εξέγερσης των εργαζομένων.

Η επιτυχία ή η αποτυχία της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης εξαρτάται στο εξής απ' αυτούς που, μέσα στα εργοστάσια, στις αποθήκες, στα μεγάλα καταστήματα, στα μέσα συγκοινωνίας, στα χωράφια, κρατάνε στα χέρια τους την τύχη του εμπορεύματος απ' αυτούς που μπορούν να χρησιμοποιήσουν, προς όφελος όλων, τα αγαθά της γης και της βιομηχανίας, ή αντίθετα να συνεχίσουν, ενάντια στους εαυτούς τους και ενάντια σ' όλο το προλεταριάτο, να επιτρέπουν στην εμπορευματοική διαδικασία να επεκτείνει τη μόλυσή του.

Μια αποφασιστική αλλαγή αρχίζει παντού. Αρκεί να την επιταχύνουμε προσφέροντάς της τις εγγυήσεις για αποτελεσματικότητα και πρακτική συνοχή. Θα 'ταν εύγλυπτα να περιμένουμε περισσότερο, ή ακόμα χειρότερα, θα 'ταν ένα ιστορικό λάθος, που όλο το νερό της θάλασσας δεν θα μπορούσε να ξεπλύνει το αίμα του.

Πρώτα απ' όλα, οι συνθήκες μας είναι ευνοϊκές. Τα υπεραντιγμένα τεχνικά μέσα δεν είναι καθόλου απρόσιτα για μας: αρκεί να θέλουμε να τα στρέψουμε ενάντια στους εκμεταλλευτές μας, κι όλα είναι δυνατά, τίποτα δεν είναι ουτοπικό. Ποτέ η επιβίωση δεν κυριάρχησε τόσο και ποτέ δεν προκάλεσε τόση εξέγερση. Ποτέ το Κράτος δεν χρησιμοποιούσε καλύτερα τη δύναμή του ψήματος και ποτέ δεν ήταν τόσο εύθραυστο απέναντι στην καθημερινή αλήθεια. Ποτέ το εμπορευματοικό σύστημα δεν εξώθησε τόσο πολύ την υποδούλωση των ανθρώπων στο χροίμα, στη φαινομενικότητα και στην εξουσία, και ποτέ δεν είδε να ορθώνεται για την ολοκληρωτική καταστροφή του τόση έλλογη λύσσα, τόση δημιουργικότητα και πάθος.

* Σ.Τ.Μ. — Ως «άγριες» χαρακτηρίζονται οι απεργίες που δεν εκπληρώνουν τις προβλεπόμενες από το νόμο προϋποθέσεις, δηλαδή κατά κύριο λόγο: 1ον δεν κηρύσσονται από τα συνδικάτα ούτε έχουν την έγκρισή τους, κάτι που η νομοθεσία των περισσότερων χωρών θεωρεί απαραίτητο για τη νομιμότητα της απεργίας 2ον δεν πηρούν το προεδροποιοτικό διάστημα (συνήθως 1-3 μήνες) για τη «μελέτη» των αιτημάτων από την εργοδοσία, τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων και, σε περίπτωση αποτυχίας τους, την προσηφύγι στην κρατική διατήρηση. Οι άγριες απεργίες εκφράζουν λοιπόν συνήθως μια αυθόρμητη πρωτοβουλία της βόσας και ξεσπάνε παρά τη θέληση των συνδικάτων ή, ακριβέστερα, χωρίς να ανωριάζονται οι καθανασημένοι από το Κράτος προαναγοί της εργασιακής δύναμης. Σαν αποτέλεσμα, οι άγριες απεργίες παίρνουν πολύ συχνά μαχητικές και ριξοσπαστικές μορφές, όπως είναι η κατάληψη του τόπου εργασίας, ο οικονομικός ή η κακοποίηση διακοπών σταλείων, η εξουσία της ίδιας της γενικής συνέλευσης των εργαζομένων να αποφασίζει για την πορεία της απεργίας.

(Απόσπασμα από το βιβλίο *Από την άγρια απεργία στη γενικευμένη αυτοδιεύθυνση*, εκδόσεις «Επιθετική Βιβλιοθήκη»)

ΟΣΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ, απευθύνονται στους επαναστάτες εργάτες και σε κανέναν άλλον. Στους εργάτες, γιατί, εκτός από τους εργαζόμενους που συμμετέχουν άμεσα στη διαδικασία παραγωγής, κανείς άλλος δεν έχει τη δύναμη να δώσει ένα αποφασιστικό χτύπημα στον εμπορευματοικό ιμπεριαλισμό. Στους επαναστάτες εργάτες, γιατί αυτοί που παραμένουν ενταγμένοι στα κόμματα, τα συνδικάτα, τις μικροοργανώσεις, δεν κάνουν άλλο παρά να δουλεύουν, σαν

ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΗ ΝΕΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΙΣΜΟΣ

Ένα σημείωμα, με αφορμή τη μη περατωθείσα ακόμη σύγκρουση μεταξύ κρατιομού και νέων ηρώων στην εν δυνάμει ελεύθερη συνοικία των Εξαρχείων, το οποίο απευθύνεται σε όλους τους, παλαιούς και νέους, κατοίκους της

«Αν σήμερα είμαστε πιο μαχητικοί από τους νέους της προηγούμενης γενιάς, ως μη λησμονούμε ότι, αύριο, τα παιδιά του σημερινού δημοτικού σχολείου ενδέχεται να μας κρίνουν για το συντηρητισμό μας...»

ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ, οι νέοι διαδραμάτισαν εξέχοντα ρόλο και έθεσαν, πάντα πρώτοι και στη ριξοσπαστικότερη μορφή του, το ζήτημα του κοινωνικού μετασχηματισμού, το ζήτημα της ανατροπής της ιστορίας. Αλλά στον αιώνα μας και, ιδίως, μετά το τέλος της Δεύτερης Παγκόσμιας Αλληλοσφαγής των Εργαζομένων (τυπικό παράδειγμα η δεκαετία του '60 σε όλο τον κόσμο και ο Μάης του '68 στη Γαλλία), η δύναμη των νέων — η αυθόρμητη συσπείρωση των ανήσυχων σπουδαστών, των νεαρών εργατών και των άλλων: της περιπλανώμενης νεότητας, των άνεργων και άεργων «οργισμένων νιάτων» όπως συνήθιζεται να τους αποκαλούν — ανήλθε εκκωφαντικά στο προσκήνιο της ιστορίας για να αρνηθεί, αλλά και να θέσει. Να αρνηθεί την υποταγή και να θέσει την εξέγερση. Να αρνηθεί τη δουλεία και να θέσει την ελευθερία. Να αρνηθεί τη στενή και στενή επιβίωση και να θέσει τη δημιουργική και ανοιχτή ζωή. Να αρνηθεί τη βία του κράτους και να θέσει την αρμονία της αναρχίας, εντός αλλά και εναντίον της ιστορίας.

Αυτή ακριβώς η νεότητα είναι σήμερα, κατά κάποιο τρόπο, το νέο προλεταριάτο: στοιχεία ανατρεπτικά, ευαίσθητα στις κοινωνικές πιέσεις, αμετανόητοι αρνητές της εξουσίας. Η επαναστατική τους σκέψη καλπάζει θεωρητικά στα εκπαιδευτικά ιδρύματα που καυαλίζονται από τη φλόγα τους, στους ανιαρούς τόπους εργασίας που οι αρμοί τους τρίζουν, στους άνευ πέρατος δρόμους που οι προοπτικές τους αγκαλιάζουν όλο τον πλανήτη. Ύστερα, έρχεται η έκρηξη. Ο δυναμικός βρίσκεται εκεί. Οι ελευθερωμένες συνειδήσεις, οι νέοι θεσμοί, τα νέα ήθη, τα ακατάλυτα αιτήματα της νεότητας έχουν να αντιμετωπίσουν την κρατική καταστολή. Η κτηνωδία της αστυνομίας ανάβει το φυτίλι. Οι ποικιλώνυμες ΜΑΤ και ΜΕΛ, οι ειδικές μονάδες καταστολής και οι μυστικές υπηρεσίες αποπειρώνται να εκκαθαρίσουν τα Εξαρχεία της υδρογειομίας — παντού, η εξεγερμένη νεότητα είναι ο στόχος τους.

Αλλά τα γεγονότα έρχονται να τους διαψεύσουν. Ο λόγος των πολιτικών κομμάτων δεν είναι πια πειστικός, ο ρόλος τους έχει αποκαλυφθεί: η χειραγώγηση αρμόζει μόνο σε δούλους. Η θεσμισμένη δύναμη των συνδικάτων είναι πια γνωστή ως μισοθόρα δύναμη στην υπηρεσία του κρατισμού και της εκμετάλλευσης. Η αλήθεια των εφημερίδων έχει πια αποκαλυφθεί ως αλήθεια της ευταξίας και της σιγής νεκροταφείου: ως πεμπτοποιο του κρατικού ψεύδους. Ο σοσιαλισμός της αριστεράς και της άκρας αριστεράς του κεφαλαίου είναι πια φανερό ότι δεν στηρίζεται μόνο σ' εκείνο το παράδοξο είδος πνευματικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής, αλλά και στα ρόπαλα της αστυνομίας και τα όπλα του στρατού: το σοσιαλιστικό τους όραμα, σε τελευταία ανάλυση, δεν αποβλέπει παρά σ' ένα

παγκόσμιο στρατόπεδο συγκέντρωσης, ένα δημόσιο ψυχιατρείο με δισεκατομμύρια τροφίμους, μια κοινωνία φυλακή όπου κρατούνται άβουλα όντα, υπήκοοι αλάθητων κυβερνητών.

Οι ποпуλιστές εγκέφαλοι του ΠΑΣΟΚ επιχειρούν σήμερα στα Εξαρχεία να θέσουν, για πρώτη φορά ξεκάθαρα, σε εφαρμογή αυτό το στυγερό και απατορπαιο όραμά τους. Η εξεγερμένη νεότητα στην εν δυνάμει ελεύθερη συνοικία των Εξαρχείων, σε όλα τα Εξαρχεία της υδρογειομίας, γνωρίζει τα σχέδιά τους και επαγρυπνεί. Αισθανόμενη τις προκαταλήψεις, τις αμφιταλαντεύσεις και τις συκοφαντίες εναντίον της, οσμίζομενη το λουτρό αίματος που της ετοιμάζουν, φροντίζει να μη χάσει ακόμη την ψυχραιμία της. Κι αυτό, διότι σήμερα η δράση που απαιτά στην κρατική καταστολή, γνωρίζει πού πρέπει να χτυπήσει. Η αλληλεγγύη προς τους φυλακισμένους και υποδόκιους συντρόφους γνωρίζει ότι δεν μπορεί πια να είναι παθητική, γνωρίζει να ανατρέπει τις παραδεδεγμένες σχέσεις. Παρ' όλο που στους κόλπους της απομένει ακόμη να εκτυλιχθούν πολλαπλές άλλες συγκρούσεις, απομένει ακόμη να επιλυθούν πολλαπλές άλλες επιβιώσεις του παλιού κόσμου: καταπίεσεις, στάσεις ζωής, νοοτροπίες, συνδεδεμένες με τον κρατισμό, που δηλητηριάζουν τις συνειδήσεις σ' αυτό το πρώτο τους σκίτημα προς την ελευθερία.

Είναι, βεβαίως, αλήθεια ότι η, έστω και εξεγερμένη, νεότητα δεν μπορεί από μόνη της να φέρει τη νίκη, τη συντριβή του κρατισμού και της εκμετάλλευσης. Πρώτα πρώτα, διότι δεν πρόκειται για πόλεμο ηλικιών. Είναι, ωστόσο, γεγονός ότι η νεότητα έχει αναλάβει πια την πρωτοβουλία, έχει γίνει φορέας του αυθεντικού, του ελευθεριακού σοσιαλισμού — η φαντασία στην υπηρεσία της απελευθέρωσης του ανθρώπου. Και κυρίως η νεότητα έχει φαντασία, διότι η συνείδησή της δεν έχει ακόμη εγκλωβιστεί στα προνόμια της καταναλωτικής κοινωνίας, το αυτοκίνητο, η τηλεόραση, οι οργανωμένες διακοπές και οι ανέσεις, τα δάνεια, τα γραμμάτια, οι υποθήκες, η προστασία των μελών της οικογενείας από την επιβλαβή επιρροή των ανατρεπτικών, ανήθικων και κακοποιών στοιχείων.

Το πρώτο ρήγμα έχει ήδη πραγματοποιηθεί. Αν δεν ακολουθήσουμε κι εμείς, εδώ και τώρα που βλέπουμε να εκδηλώνεται η δυνατοότητα, η βούληση γι' αυτό που πάντα γνωρίζαμε ως ορθό, να καθορίζουμε εμείς οι ίδιοι τη ζωή μας, για να ορίζουμε εμείς οι ίδιοι το χώρο στον οποίο ζούμε και δημιουργούμε, για τη δική μας, την προσωπική μας ελευθερία, τότε η νεότητα, έστω και εξεγερμένη, θα συντριβεί. Και μαζί της, θα συντριβούμε κι εμείς: θα βλέπουμε, δειλοί και υπάκουοι, τα σκυλιά του κράτους να αλωνίζουν κυριαρχία στους δρόμους της συνοικίας μας, θα βλέπουμε τα παιδιά μας ρηγμαγμένα, ποδηγετούμενα όργανα στην υπηρεσία του θανάτου, θα βλέπουμε τον εαυτό μας για πάντα δούλο με διαφευσμένες ελπίδες.

Το πρώτο ρήγμα έχει ήδη πραγματοποιηθεί χάρη στην τυχοδιωκτική δράση της νεότητας που ζει, δημιουργεί ή συχνάζει στη συνοικία μας. Και το βροντοφωνάει στους ποικιλώνυμους κήρυκες της ευταξίας, στους απηνείς φυλάκες των πόλεων-νεκροταφείων, στους επαγγελματίες απεαυένες της καθωσπρέπει αριστεράς, πως η σημερινή νεότητα, να, είναι αθεράπευτα τυχοδιωκτική. Μπορεί να αισθάνεται, όλο και πιο πολύ, την ανάγκη της συγκροτημένης οργάνωσης, ποτέ όμως την ανάγκη του δικού της είδους οργάνωσης.

Ας είναι, έτσι κι αλλιώς, όλα παίζονται ακόμη.

Ένας πολίτης της εν δυνάμει ελεύθερης συνοικίας των Εξαρχείων, μόνιμος κάτοικος της περιοχής επί δεκαεπτά συναπτά έτη

Ημέρα Σάββατο, 7 Ιουνίου 1986. Εννέα χρόνια από την αυτοκτονία του Παναγιώτη Λιβερέτου, επαναστάτη υπαυεργάτη του εμπορικού πλοίου Aeolian Wind, που οι καταλήψεις του ονόμασαν «Ούλρικε Μάινχοφ». Δύο χρόνια από την αυτοκτονία του Γιώργου Διαλυνά, που έλιωσε την ψυχή του και συνέτριψε το νου του στους άγριους, γωνιώδεις δρόμους των Εξαρχείων.

● Πόσοι άλλοι ακόμη αυτοκτόνουν για να πειστούμε ότι αρκεί πια η χρονοτριβή, αρκεί πια ο εφησυχασμός, αρκεί πια ο καθημερινός μας θάνατος;

Η Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης και Πληροφόρησης για τους 13 προφυλακισμένους αντιπυρηνικούς διαδηλωτές καλεί όλους να βοηθήσουν οικονομικά, να καταθέσουν τις εισφορές τους στο λογαριασμό 3525-4, Αγροτική Τράπεζα, Πλατεία Βικτωρίας, Αθήνα.

Η Επιτροπή καλεί σε συγκέντρωση-συζήτηση, την Παρασκευή, 13 Ιουνίου '86, στις 7 η ώρα, στο Θέατρο «Διάνα», στην Αθήνα, για να μεθοδεύσει η αντίσταση ενάντια στην κρατική καταστολή, με πρώτο βήμα την προπαγάνδα μιας Πανελληνίας Πόρεας στην Αθήνα, που θα γίνει τις πρώτες μέρες του Ιουλίου.